

Exkurze koncentračního tábora Osvětim

Ve čtvrtek 6. října 2011 se třída P4 spolu s částí třídy S3B vypravila na dlouho slibovanou exkurzi do největšího nacistického koncentračního tábora Osvětim (německy Auschwitz)...

Pokračování na straně 2

Harmonizační dny L1 a S1A

Strana 4

Rozhovor s prof. Ing. Jiřím Haňáčkem

Strana 5, 6

Školní kroužky a Herní novinky

Strana 7

EMO článek

Strana 8

Pravidelná dávka vtipů

Strana 9, 10

Nová prodejna součástek

Strana 11

Redakce

Strana 12

Nová školní jídelna

"Školní jídelna byla přestavěna a na mě rozhodně působí mnohem lepším dojmem a pohodlněji se tu najím. Spojením původně dvou rozdělených místností opticky zvětšili stravovací prostor..."

Článek najdete na straně 3

Ve čtvrtek 6. října 2011 se třída P4 spolu s částí třídy S3B vypravila na dlouho slibovanou exkurzi do největšího nacistického koncentračního a vyhlazovacího tábora Osvětim (německy Auschwitz). Pedagogický dozor nad námi konali Mgr. Lenka Krajcsovícsová, Ing. Jarmila Valentová a Ing. Pavel Kirschner, za jejichž trpělivost tímto děkujeme. Vyjžděli jsme v půl šesté ráno od školy a po více než šestihodinové cestě jsme dorazili na místo. Následovala prohlídka samotného tábora s polskou průvodkyní hovořící plyně česky.

Nejdříve jsme navštívili původní kmenovou část tábora – Osvětim I, která byla založena v roce 1940 a měla sloužit především k věznění velkého množství Poláků, kteří zde byli využíváni k otrocké práci. Zhlédli jsme nechvalně známý blok 11 a černou zeď, před kterou se konaly časté popravy. Ta je nyní jedním z mnoha pietních míst.

Koleje vedoucí k rampě v Auschwitz II – Birkenau

(Foto: Ivana Řeřuchová, P4)

Pokračovali jsme prohlídkou druhé, rozsáhlejší části tábora Osvětim II – Birkenau ležící ve vzdálenosti tří kilometrů od původního tábora. Tu nechal vybudovat Rudolf Höß na příkaz Heinricha Himmlera roku 1941 za účelem masového vraždění Židů. Dle

různých odhadů zde bylo zmařeno 1,2 až 1,6 milionu lidských životů. V expozicích jsme měli mimo jiné možnost vidět vlasy obětí a různé osobní věci deportovaných Židů.

Auschwitz II – Birkenau

(Foto: Ivana Řeřuchová, P4)

Během exkurze jsme se stali svědky šokující nelidskosti nacistů a uvědomili jsme si, co všechno může způsobit fanatická ideologie založená na víře v čistotu lidské rasy. Navštívit Osvětim by mělo být v dnešní době, kdy povážlivě roste popularita nacionálně zaměřených stran, povinností každého.

Anna Lhotová (P4)

Někteří na starou školní jídelnu nenadávají. Ale já do této skupiny rozhodně nepatřím. Dle mého názoru se ve staré školní jídelně dalo pozřít opravdu jen pár jídel. Proč? Myslím, že hlavním důvodem bylo to, že tam povětšinou jídlo připravovali praktikanti z gastronomy. Samozřejmě to dělali s obrovským "nadšením" a cílem aby nám jídlo co nejvíce zachutnalo... leda ve snu. To se ovšem s novou školní jídelnou změnilo.

Chodím tam od začátku školního roku a musím říct, že je to neporovnatelně lepší než předtím. Na jídlo si nemohu stěžovat, připravují ho zaměstnanci firmy "Gastron" a musím říci, že svou práci dělají skvěle. Dokonce je i o 2 koruny levnější. A změna není pouze v jídle, ale i v prostorech, způsobu objednání stravy a určitě by se našla spousta dalších změn.

Školní jídelna byla přestavěna a na mě rozhodně působí mnohem lepším dojmem a pohodlněji se tu najím. Spojením původně dvou rozdělených místností opticky zvětšili stravovací prostor. Staré, oprýskané a rozviklané židle a stoly vyměnili za nový nábytek, nově vymalovali a celá jídelna zkrátka ožila.

Nevím jak vám, ale mne dělalo hrozný problém nosit každý den stravenky, bez toho aniž bych je ztratil. A to ani nemluvíme o tom, jakou překážkou bylo přeobjednat si jiné jídlo na další den. Na tohle všechno už myslet nemusíme. Jídlo si můžeme přeobjednat na internetu z našeho PC v klidu a bez jakéhokoli spěchu. Na stravenky také už myslet nemusíme, jelikož je nahradil náš školní čip.

Samozřejmě se tu ale dá najít i pár podle mě nepřilíš povedených věcí. Naprosto zbytečná mi například připadá televize. Nevím, jestli ji personál jídelny někdy sleduje, ale na mne působí rušivým dojmem. A to hlavně v případech, kdy je jídelna narvaná k prasknutí, všichni spolu komunikují, všude je slyšet třeštění příborů o talíře a jako by toho nebylo málo, tak v pozadí zní ještě jakýsi šum z televize.

Další, nyní spíše organizační záležitostí jsou obědové přestávky. Když celá škola má obědovou

přestávku ve stejný čas, tak občas je dosti obtížné vystát celou frontu, najíst se, přesunout se do učebny a vše stihnout do 20 minut. Je pravdou, že tento rok byly zavedeny volné hodiny. Ale ve dnech, kdy volné hodiny nejsou, je občas zkrátka nemožné stihnout v čas další hodinu.

Ale abych vše shrnul, když porovnáme novou školní jídelnu s tou starou, tak je to obrovská změna k lepšímu. Co se prostorů i stravy týče. Pokud někdo z vás školní jídelnu zavrhl, kvůli špatným zkušenostem z minulých let, tak mohu říci, že nyní se už nedobrých jídel bát nemusíte.

Ondřej Malík

Harmonizační dny z pohledu L1

8. září, první den harmonizačních dnů, jsme měli všichni brzo ráno sraz na vlakovém nádraží. Jelikož jsme se ještě moc naznali, tak jsme spíše poklidně přešlapovali na místě a čekali, až všichni dorazí. Když už jsme byli všichni, paní profesorka nás poslala na nástupiště. Nastoupili jsme do vlaku, ale ten jel někam úplně jinam, než jsme chtěli. Naštěstí jsme to včas zjistili a stihli přestoupit do správného vlaku.

Během jízdy jsme se začali vzájemně poznávat. Zjistili jsme kdo má jaké koníčky a spoustu jiných zajímavých informací. Když jsme dorazili do Nového města pod Smrkem, ubytovali jsme se. Rozdělili nás do ubytoven na holky a kluky.

Jelikož holek je u nás na škole velký nedostatek, tak na pokoji nás bylo spolu se slečnami z S1A dohromady asi 8. Celé dva dny jsme hráli spoustu her, které nám měli pomoci se lépe seznámit. Většina z nich podle mě stejně moc nepomohla, protože jsme se seznamovali spíš po večerech, když jsme se celá třída narvala do jednoho pokoje a hráli jsme piškvorky a povíдали si.

Myslím si, že dva dny jsou na harmonizák málo. Zrovna když jsem se začala rozkoukávat a pořádně si to užívat, tak jsme už nastupovali do vlaku a jeli domů. Ale kurz splnil svůj účel. Seznámili jsme se, užili si spoustu legrace a vytvořili fungující kolektiv. A myslím si, že jsme si to všichni užili a to je hlavní.

*Karolína Štěpánová (L1)
Rostislav Rež (L1)*

Harmonizační dny z pohledu S1A

8. září 2011 jsme se sešli, společně s profesory i jinými třídami před vlakovým nádražím v Liberci. Sraz jsme měli časně ráno. Paní profesorka všechny přicházející posílala rovnou na nástupiště. Než přijel vlak, téměř každý měl s kým konzultovat o volnočasových aktivitách i jiných osobních věcech. Už při těchto rozhovorech jsme zjistili, že mnoho z nás má stejné koníčky.

Konečně přijel vlak, nastoupili jsme, usadili se a dále konzultovali. Po chvíli za námi nastoupil i pan inženýr Najman, který nám sdělil, že se nacházíme ve špatném vlaku. Alespoň to mělo nějakou výhodu – mohli jsme sedět a čekat v teple. Druhý pokus byl úspěšný. Všichni se jen tak tak naskládali do správného vlaku. Když jsme docestovali do Nového města pod Smrkem, ubytovali jsme se v prostých ubytovnách. Po celou dobu pobytu jsme hráli zábavné seznamovací hry.

Nejvíce mě zaujala hra „Vangerata“ v níž jsme my samotní představovali obchodní lodě, flotily i piráty. Cílem hry bylo převážet co nejcennější zboží do ostatních přístavů a nenechat se při tom přepadnout piráty. Dále mě zaujala hra, která měla simulovat nouzové postupy pro přežití v pusté poušti. Řešení bylo více než překvapující a velmi poučné. Naopak mě nebavila hra, jejíž cílem bylo umotat uzel pomocí celé třídy na jednom laně. Možná by ta hra byla lepší, kdyby se někdo ujal velení a řídil. Měli jsme v tom velký zmatek, proto jsme to nezvládli.

Každopádně všechny hry splnily svůj úkol – seznámili jsme se při nich a naučili se spolupracovat. Všechny hry nám organizovali učitelé a pan instruktor. Tato funkce byla vykonána výborně – hry byly rychlé, zábavné i poučné. Myslím, že se nám za ty dva dny podařilo vytvořit fungující kolektiv. Každý má své místo a to je nejdůležitější.

Karel Pelc (S1A)

1/ Začneme netradičně. Vy jste na této škole jako "záskok" za ing. Szýbu, jak byste ohodnotil třídy, ve kterých učíte?

Už po vyslovení této otázky je potřeba vzít v úvahu nejméně dvě skutečnosti. První skutečností je velmi krátká doba mého působení ve škole. Druhou skutečností je to, že se nestýkáme od počátku školního roku a vzájemná „pravidla hry“ si teprve vytváříme, nastavujeme a učíme se s nimi žít. Nelze pominout ani třetí skutečnost, že moje hodnocení je subjektivní a tedy pouze dílčí. Celkový obraz třídy vytváří jednotlivá hodnocení všech mých kolegů, kteří se v konkrétní třídě na výuce podílejí. Teprve toto souhrnné hodnocení lze považovat za směřodatné a více vypovídající o konkrétní třídě.

Porovnávat třídy mezi sebou nedává smysl (snad jen E2 a P2), protože se nachází v různých ročnících. Nastavme tedy úhly pohledu obecněji směrem k pracovitosti, dosahovaným výsledkům, přístupu ke vzdělání a chování. V tomto směru považuji rozdíly mezi třídami za značné. V každém úhlu pohledu však máme ve třídách vymezeny určité hranice, které považuji za nepřekročitelné ať už jde rozsah vědomostí, důslednost, pořádek nebo obvyčejnou lidskou slušnost.

2/ Jak přžíváte učení oboru strojnictví ve třídách, kde je to více méně okrajovým předmětem?

Myslím, že pojem „přžívání“ nevystihuje pravý stav věci a moje pocity. Ke každé třídě (E2 a P2) volím jiný přístup, protože obě třídy jsou značně odlišné právě z pohledu zájmu i chování. V obou třídách se snažím výklad přizpůsobit míře budoucího využití strojírenství tj. pochopit princip, funkci a souvislosti namísto biflování nezapamatovatelných vzorců.

Mnohem důležitější je však spojování strojírenství s pojmem „okrajová záležitost“. Z pohledu studenta to tak v řadě případů může být, ale není to dobrá volba. Z pohledu praxe je situace hodně jiná. Kvalitní specialista je pro každou firmu přínosem a má-li být opravdovou špičkou v dané problemati-

ce, bude poměrně úzce zaměřen. Nabízí se otázka kolik pracovních míst na úrovni „specialista“ je v reálném čase na pracovním trhu k dispozici a kdo na tato místa dosáhne. Výrobní procesy jsou dnes hodně zaměřeny na produktivitu práce, výkonnost a snižování nákladů. K plnění těchto cílů si firmy snaží hledat kvalitní zaměstnance a lidé se širším rozhledem a zkušenostmi se v praxi uplatní snadněji a jsou lépe hodnoceni.

3/ Všimli jsme si, že při hodinách často využíváte projektor. Líbí se Vám tento způsob výuky?

Odpověď je snadná. Ano. Výpočetní techniku a projektory používám ve své praxi mnoho let a použití těchto pomůcek je podle mého názoru účelné. Výuka je názornější, neproduktivních časů je méně a lepší je z mého pohledu i kontakt mezi vyučujícím a studenty. V některých třídách jsme tato témata diskutovali a skončili jsme v plné shodě. Není tedy rozumný důvod k tomu, abychom postupovali jinou cestou.

4/ Jak Vy byste porovnal svůj studijní přístup ze školních let k učivu a přístup dnešních žáků?

Tato otázka vrací moje myšlenky někam do hloubi minulého tisíciletí ;-). Studoval jsem na této škole přístrojovou a automatizační techniku a věděl jsem, že ze studia vyplývá řada povinností. Tyto povinnosti nám často připomínali naši vyučující a ne jinak tomu bylo ze strany mých rodičů. Druhou volbou místo tohoto studia byl účňák a práce. V dnešní době je mnoho věcí jinak. Studenti mají neomezený přístup k informačním technologiím, modernímu software a informacím z celého světa. Mohou cestovat téměř kamkoliv a pracovat kdekoliv. Jde o to jenom chtít, snažit se a neustále mít na zřeteli, samo od sebe nic nenastane a zázrak se nestane.

Pokračování na další straně...

5/ Nezdá se Vám strojnictví na výklad jako jedno z méně záživných předmětů?

Ptáte se mě, zda považují výklad tohoto předmětu za nezáživný. Není tomu tak, protože jde o „odlehčenou“ verzi výkladu předmětu stavba a provoz strojů. Pokud bych některá témata považoval za nedůležitá, nevěnovali bychom jim pozornost. Určitě jste slyšeli o oboru mechatronika. Mechatronika jako taková má zásadní význam pro průmysl, jeho automatizaci a robotizaci. V mechatronice se prolínají znalosti matematiky, mechaniky, pružnosti a pevnosti, strojírenství, elektrotechniky a procesorové techniky, konstrukce, systémů CAD&CAM atd... Právě v tomto směru je a bude celá řada příležitostí a dobrého uplatnění širších znalostí.

6/ Jaký postoj byste zaujal k nařízení, že studenti by známkovali učitele za jejich výkony?

V první řadě jde o účel, přínosy a využití takového hodnocení. V další řadě jde o stanovení kritérií co hodnotíme, jak hodnotíme, na základě čeho hodnotíme. Když jeden člověk hodnotí více lidí, dodržuje jednu metodiku a jeden postup vůči všem hodnoceným. Když bude mnoho lidí hodnotit jednoho člověka, je obtížné dojít k objektivnímu výsledku. Ve své praxi jsem měl kolem padesáti podřízených pracovníků, jejich hodnocení probíhalo jednou až dvakrát ročně. Firma se pokoušela zavádět i hodnocení opačným směrem tzn. hodnocení mistrů ze strany dělníků. Mělo to vždy svá úskalí. Do negativního hodnocení se promítalo také oblíbené české svalování vlastní viny, neschopnosti, lajdáctví a lenosti na druhé. Spojí-li se tyto nešvary s pakováním, je taková skupina lidí schopna za určitých okolností hodnoceného i „potopit“. V rámci objektivity je však nutno dodat, že celá řada získaných informací byla pravdivých. Vraťme se ale zpět do školy. Zpětnou vazbu, týkající se výuky lze od studentů získat i bez hodnocení.

7/ Nevíme zda využíváte možnost čerpat stravu ze školní jídelny, která se honosí cizokrajnými názvy jídel. Prosím popište Proč tuto možnost (ne)využíváte.

Nabídku naší jídelny využívám, ale nejsem dostatečně reprezentativní vzorek pro jakékoliv závěry. Jídlo nepatří k mým životním prioritám a jakýkoliv jeho i exotický název mě nenasytí. Výběr, množství a kvalitu stravy považuji v rámci existujících možností za dobrou.

8/ Co byste řekl tomu, že by například vedení školy posunulo začátek výuky na devátou hodinu. Dle nás by alespoň ubylo bílých, nevyspalých tváří bez výrazu při ranní procházce po chodbě.

Trochu naše témata odlehčím citátem z filmu Marečku podejte mi pero, kde třídní učitel sděluje studentům následující informaci, citují: „Rozhodnutí ředitele školy jsou vždy platná.“ Jinými slovy jde o to, že rozhodnutí jakéhokoliv vedení (ve škole, ve firmě...) musíte jako podřízený respektovat minimálně do doby, než dojde k nějaké jiné změně.

9/ Co Vaše koníčky?...

Vždy jde o jakousi rovnováhu mezi povinnostmi a časem který na koníčky zbude. Kdysi jsem prohlásil, že počítače se nekupují, ale staví, dělám to dodnes, ale už jen pro svoji potřebu. Odtud vede cesta k digitální fotografii a digitálnímu videu. Nepohrdnu kvalitní knihou a širokým spektrem hudebních žánrů. Ze sportů jde o sjezdové lyžování. Toto byla kromě fotořadování tzv. zimní edice mých hobby. V ostatních ročních obdobích se přidá cyklistika, turistika (i vysokohorská) a z minulosti kladný vztah k rychlostnímu leteckému modelářství.

*Ladislav Jedlička (P4)
Miroslav Jiříček (P4)*

Kroužky a škola samozřejmě znamenají zábavu. A pokud kroužky ve škole jsou, pak je o zábavu i studium značně postaráno. Prvně bych uvedl logicky obtížný sport, šachy. Šachů se můžete účastnit vždy v úterý, sedmou vyučovací hodinu, tedy 13:40 - 14:25 v knihovně školy (I/5). Více informací vám může dát Mgr. Ivan Kopal, který má kroužek šachů na starosti. Cena za jeden měsíc je 200Kč.

Další ze sportů je sálová kopaná, každý čtvrtek od 15:30 do 17:00 hodin. Obvyklá cena je 500Kč. Kroužek vede Ing. Pavel Kirschner, který vás jistě mile rád uvede do obrazu, pokud budete chtít vědět něco více.

A nakonec něco z oboru – Elektrotechnický kroužek. Vedoucím je Miroslav Mach. Nebojte se ho, jen se zapojte a uvidíte, že se něco přiučíte. Každý čtvrtek po šesté vyučovací hodině, až dokud všichni neodejdou domů, tedy od 13:40.

Více informací o kroužcích Vám mile rádi povědí uvezení vedoucí.

Shrnutí:

Šachy - Mgr. Ivan Kopal - úterý (13:40 – 14:25) - cena: 200Kč

Sálová kopaná - Ing. Pavel Kirschner - čtvrtek (15:30 – 17:00) - cena: 500Kč

Technický kroužek - Miroslav Mach - čtvrtek (13:40 – xx:xx) - cena: dohodou

Nikola Nejedlý

Mass Effect 3

Pro fanoušky akčních RPG her vyjde Mass Effect 3 ve čtvrtém čtvrtletí roku 2011. Užijí si ji vlastníci PC, XBOX 360 a nyní i PS3. Tentokrát se bojiště přesune na samotnou Zemi, kterou bude muset ochránit velitel Shepard se svojí posádkou. Tento třetí a nejspíš i poslední díl série bude bezpochyby velkolepý.

Star Wars: The Old Republic

Další hra co stojí za opomenutí je tato MMORPG, která vyšla ve druhém čtvrtletí roku 2011. Děj se odehráva ve všem známém Star Wars světě. Hra začíná konfliktem v už tak křehkém míru mezi Sithským Impériem a Galaktickou Republikou. Podle některých se dokonce může rovnat neohroženým World of Warcraft.

Určitě je zde více her na které se můžeme těšit, ale podle mne jsou tyhle nejzajímavější.

Martin Lach

EMO? - jak už název říká jde o "emoce", čili to má nějakou spojitost s pocity, ale jakou? Na to se vám pokusím odpovědět dlouhým vysvětlením co vlastně ony osoby jsou zač. Jak jste jistě pochopili je to tzv. styl. Styl zaobírající se temnotou? Ne, právě že vůbec. Onen styl měl prý být (dle některých zdrojů) původem z ameriky a to především hudební - zabývající se tvrdou hudbou (hlavně punk, apod.). Historie je nejasná, vznik stylu i jeho vývoj nebyl zaznamenán, jen se spekuluje. Proč se tady mladí oblékají jako temnonosiči? To má kořeny nejspíš v oné historii, ale dle mých předpokladů je to hlavně kvůli vyjádření uvědomění.

Uvědomění? Ano! Mnoho "emařů" jsou pouzí podvodníci, co zkrátka chtěli být "emo", tak se tak oblékli a konec. Ne, takhle to nefunguje. "Emař", neboli osoba patřící do onoho stylu, zpravidla má za sebou nějakou krutou událost, většinou více událostí, evokující mnohokrát v člověku neskečný smutek. Neříkám tím ale, že by "emař" byl znát protože se nesměje, ne, kolikrát je tomu dokonce i tak, že se směje pořád, ona osoba si tak "ulevuje" od vlastního trýznění tím, že ventiluje svůj smutek v podobě smíchu. Nepříklad mnohokrát je velice pravděpodobné, že ten nejvysmátější člověk ve vašem okolí je ten nejsmutnější, kterého znáte, jen jste o tom neměli tušení. Smutek se neskrývá snadno, pokud však to kdokoli dokáže, získá si "imunitu", vůči smutným věcem, s čímž ovšem přichází také, že tento člověk nedokáže soucítit v situacích naprostého smutku, je to pro něj "normální".

Takže jak je to s barvami?

Emo disponuje množstvím barev, kde ovšem především disponuje černou. Ta znamená uvědomění si onoho faktu, že svět není dobré místo. Mnohdy "emaři" bývají v mládí odproštěni od rodičů smrtí, odjetím, apod. Což samozřejmě nikomu z nich k veselí nepřidává, mnohdy jsou v mládí i bití některým z rodičů, přáteli, či jinými blízkými osobami. Díky těmto faktům je "emař" "emařem" a také díky tomu si ony osoby velice brzy dělají správný obrázek

o tom, co je správné, či špatné. Čímž se rychle získá obrázek o ostatních osobách, tím pádem i o lidech obecně. Barva černí tedy znamená onen fakt temnoty světa. Červená, ta je hlavně pro příznivce krve a jelikož "emař" ví, že psychickou bolest, zármutek, apod. Potlačíme pouze za pomoci fyzické bolesti, je tu pravděpodobnost sebeubližování, nejčastěji řezání, které já sám považuji pro neinformované za opravdu hloupý nápad. Mnoho ostatních barev si však osoba určí sama. Pokud jde o proužky, ty jsou naprosto univerzální a používá je kde-kdo. Pokud se vám líbí černo-modré proužkování, jako mě, jen do toho ;).

Jak se chovat?

To, že někdo ve vašem okolí je stylu EMO nic neznamená. Obvykle jde jen o vyvrhele společnosti, kteří jsou s tím částečně už vyrovnáni. Není důvod proč takovou osobu nějakým způsobem hanbit, protože každý z nás má něco a pokud dotyčný nechce říci světu, že ho něco uvnitř bolí, ví proč to dělá, ale nesmíte mu to dávat sežrat, taky by drzhý den nemusel být již vůbec živ. Onen nával pocitů, resp. Emocí neunesse běžná osoba, "emař", který to-muto všemu čelí a ještě je mezi námi se tím stává psychicky nejodolnější osobou ve vašem okolí, pořád to ale neznamená "hele, rejpi si, ještě žije", spíš naopak, berte ohledy. Již jsem zmínil, že se mnohdy stává, že se "emař" volně řízne do masa, ale jen tak, aby si způsobil "fyzickou" bolest převyšující "psychickou" bolest, ne tak, aby omezil své zdraví, to se stává u ojedinělých případů, když již neunesou své trápení a nechtějí to v tomto temném světě nadále řešit. Konec? Snadná cesta, ale sraabárna :).

Myslel jsi si, že patříš do tohoto stylu, ale popis na tebe nesedí? Tak se zamysli, co jsi zač ;).

Nikola Nejedlý

Hnědovláska, černovláska a blondýna jedou načerno v nákladním vlaku. Za chvíli slyší dupot, a tak si každá vlezou do jednoho pytle. Přejde chlap a začne kontrolovat náklad. Kopne do pytle, kde je černovláska a ozve se: „Mňau“. Jde dál a kopne do pytle, kde je hnědovláska a ozve se: „Haf“. Tak jde dál ke třetímu pytli s blondýnou, kopne do pytle a ozve se: „Brambory“.

Náčelník má s policisty hodinu fyziky: „Víte, proč vlak na kolejích drncá? Rozebereme si problém: Vlak, to je vlastně lokomotiva a vagony. Vagony se jenom vezou, tykže ty zanedbáme. Zbývá jenom lokomotiva – to je vlastně motor a kola, zbytek je nepodstatný takže ho zanedbáme. Po kolejích jedou jenom kola, takže motor taky zanedbáme. Kola si zjednodušíme na jedno kolo a to je vlastně kruh, že? Kruh, to je píer na druhou. Pí je konstanta, takže tu zanedbáme. Zůstalo nám er na druhou, což je čtverec. A co dělá čtverec, když se otáčí? Drncá!“

Jde jeden děda a najednou uvidí zelenou žábu, která říká: „Hej, ty, pojd' sem.“ Děda tedy přijde blíž a žába na něj: „Zvedni mě.“ Tak jí děda sebere a žába mu povídá: „Když mě políbíš, proměním se v krásnou mladou ženu a udělám cokoliv budeš chtít.“ Děda šoupne žábu do kapsy a jde pryč. Žába se v kapse vrtí a povídá: „Hje, vyndej mě z tý kapsy!“ Tak jí děda vyndá z kapsy a žába: „Říkala jsem , že když mě políbíš, proměním se v krásnou mladou ženu a udělám cokoliv budeš chtít.“
„Víš, ve svém věku si radši nechám mluvící žábu.“

Medvěd má vypracovaný seznam zvířátek, která sežere. Přejde za ním liška:
„Medvěde, máš mě na seznamu?“
„Mám.“
„A můžu se jít rozloučit s rodinou?“
„Můžeš.“
Medvěd sežral lišku a přijde vlk:
„Medvěde, máš mě na seznamu?“
„Mám.“

„A můžu se jít rozloučit s rodinou?“
„Můžeš.“
Medvěd sežral vlka a přijde zajíc:
„Medvěde, máš mě na seznamu?“
„Mám“
„A nemohl bys mě vyštknout?“
„Mohl.“

Byl jeden mladý muž a chtěl být slavným básníkem. „Chci aby má díla četl celý svět, aby lidé při čtení propadali emocím, aby křičeli, plakali, rudli vzteky a dupali a nikdy nezapomněli, co četli.“ Jeho přání se splnilo. Píše v Redmondu chybové hlášky pro Microsoft.

Potkají se dva šneci a jeden povídá: „Tak si to jedu, trávám okolo mě jenom sviští, řítím se světelnou rychlostí, když mi najednou do cesty vyrostla houba!“

NÁVOD K LOVU KROKODÝLA:

Potřebujete: Matematické tabulky, traverzu, jablko, dvě pletací jehlice a příručku k lovu jelenů. Nejprve se musíte posadit na břeh a začít si číst matematické tabulky. To je hrozná nuda, takže vás to uspí. Krokodýl poplave okolo, uvidí vás spát a vyleze na břeh. Cestou si ale všimne těch matematických tabulek a začte se do nich. Protože je to hrozná nuda, samozřejmě ho to uspí. Jelikož ten, kdo dřív usnul se dříve probouzí, vzbudíte se dřív a vrazíte mu pletací jehlicí do oka. Krokodýl se probudí a začne vás honit. Běžíte, běžíte a když už vás skoro má, odhodíte traverzu, takže jste lehčí a získáte náskok. Když už vás skoro dožene, vyšplháte rychle na strom a shodíte jablko. Jelikož jablko nepadá daleko od stromu, spadne přímo na krokodýla a to ho zmate. Zatímco se rozhlíží, vrazíte mu pletací jehlicí i do druhého oka. Protože pak vypadá jako jelen, postupujete dál podle příručky na lov jelenů.

Ivana Řeřuchová (P4)

Vtipy - Cyanide & Happiness

V tomto čísle se budeme věnovat a zabývat černému humoru a to konkrétně skupině Cyanide & Happiness, která vytváří komiksové vtipy, jejichž několik ukázek je uvedeno hned dále pod článkem.

Humorné komiksy od této skupiny často rozesmějí i nepřítel černého humoru, nejen proto je jim přikládán jejich úspěch. Pojmenování Cyanide & Happiness vzniklo z komiksu, kde jedna postava druhé dávala lízátko z kyanidu a štěstí a druhá postava na nabídku odpověděla „a sakra! Vezmu si čtyři!“. Komiks je v dnešní době již celosvětově rozšířen, překládán a těší se velké oblibě!

Cyanide and Happiness © Explosm.net

Cyanide and Happiness © Explosm.net

Cyanide and Happiness © Explosm.net

Nová prodejna součástek - SAT 2000

Skvělá zpráva pro všechny Áčkaře, Ěčkaře, Péčkaře, pro některé učitele a prostě pro ty, co milují elektroniku. Po zrušení elektrotechnické prodejny Saturn (nad čímž jsme si všichni smutně povzdechli) bylo možno koupit součástky už jen v S+K elektru, kde si přiznejme, nebyly a nejsou moc příznivé ceny jak pro studenty, tak pro elektrikáře. Nezbylo tedy jiného východiska, než objednat požadované součástky přes internet (což má také své zápory), ale to snad vždy vykompenzovala právě cena.

Všechny tyto strasti by se ale měly změnit, protože právě v pondělí 17.10.2011 započal obchod SAT 2000 prodej slaboproudých součástek a tak na místo běžného sortimentu, satelitní techniky a servisních služeb, můžete koupit standardní elektronické součástky, které by měly být jak cenově tak kvalitativně srovnatelné s tím, co nám nabízeli v obchodě Saturn. Vzhledem k začátku prodeje, obchod ještě nemusí disponovat veškerým žádaným zbožím. To by se ale mělo změnit okamžitě po domluvě se zákazníkem. Postupně se doplní sklady všemi žádanými součástkami k vaší plné spokojenosti.

Prodejna se nachází u dopravního a fotbalového hřiště (FC Slovan Liberec). Takže není sice tak dobře situována jako Saturn nebo SKáčko, ale cca 16 minut cesty od školy by neměl být pro nikoho snad žádný problém, ještě když si můžete říct, že jste za přijatelnou cenu dobře nakoupili. Samozřejmě se na místo dá dostat i MHD a to 24, 26, 13 - zastávka Dopravní hřiště.

Otevírací doba nové prodejny SAT 2000 je: Po-Pá 9.00-12.00 13.00-17.00

Václav Veselý (E3B)

Složení redakce časopisu Zkrat:

Editor & Grafik:	Patrik Vekrbauer (P4)
Šéfredaktor:	Václav Veselý (E3B)
Redaktoři:	Anna Lhotová (P4) Ivana Řeřuchová (P4) Rostislav Rež (L1) Karolína Štěpánová (L1) Karel Pelc (S1A) Ondřej Malík Martin Lach Nikola Nejedlý
Další autoři:	Ladislav Jedlička (P4) Miroslav Jiříček (P4)

Chcete prezentovat svůj článek v časopisu Zkrat?
Nebojte se ho poslat na e-mail: redakce@pslib.cz!

Reklama

www.SerialTracker.cz

Služba pro hlídání nově vydaných epizod Vašich oblíbených seriálů.